Statens helsepersonellnemnd - HPN-2013-294

Myndighet	Statens helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2014-06-19
Doknr/publisert	HPN-2013-294
Stikkord	Ny autorisasjon som sykepleier - skikkethet. Omgjort. Helsepersonelloven § 62, jf. § 59.
Sammendrag	Klageren hadde fått tilbakekalt sin autorisasjon i 2011 på grunn av misbruk av vanedannende legemidler og tyveri av vanedannende legemidler fra arbeidsgiver. Det ble lagt til grunn at hun hadde stjålet flere legemidler enn hun hadde erkjent. Vilkårene for en ny autorisasjon var ikke oppfylt, men klageren kunne gis en begrenset autorisasjon. Klageren måtte gå i behandling hos psykolog eller psykiater for å bearbeide de bakenforliggende årsakene til at hun hadde misbrukt og stjålet vanedannende legemidler.
Saksgang	Saksnummer: 13/294
Parter	Klager: Født 1968.
Forfatter	Hans Hugo Kristoffersen, Anne Marie Due, Marte Kvittum Tangen, Øystein Kilander, Atle Larsen.

Saken gjelder: Klage over Statens helsetilsyns vedtak av 18. oktober 2013 om avslag på søknad om ny autorisasjon som sykepleier. jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 62.

Statens helsepersonellnemnd behandlet klagen i nemndmøte 19. juni 2014 og traff enstemmig følgende

VEDTAK:

Statens helsetilsyns vedtak av 18. oktober 2013 omgjøres, slik at klageren gis en begrenset autorisasjon som sykepleier.

Saksforholdet:

Klageren er utdannet sykepleier ved V og fikk autorisasjon som sykepleier 15. juni 2001.

I vedtak av 2. november 2011 tilbakekalte Statens helsetilsyn klagerens autorisasjon som sykepleier på grunn av bruk av bruk av alkohol, narkotika eller midler med lignende virkning og atferd uforenlig med yrkesutøvelsen, jf. helsepersonelloven § 57. Klageren hadde erkjent å ha stjålet vanedannende legemidler av arbeidsgiver. Statens helsetilsyn la til grunn at klageren hadde stjålet flere legemidler enn hun hadde erkjent, og det ble slått fast at klageren hadde et pågående rusmiddelmisbruk. Statens helsepersonellnemnd stadfestet tilbakekallet av autorisasjonen, jf. SHPN-12-9.

Klageren søkte om ny autorisasjon som sykepleier 13. mai 2013. Det ble lagt frem analyseresultater fra rusmiddeltesting i tidsrommet fra 23. november 2011 til 22. april 2013 og uttalelser fra fastlege A av 23. november 2011, 21. februar 2012, 1. februar 2013 og 5. mai 2013. Videre ble det lagt frem et udatert brev fra W (arbeidsgiver) og to kursbevis av 11. mai og 17. august 2012.

Statens helsetilsyn avslo søknaden i vedtak av 18. oktober 2013. Klageren har ikke godtgjort at hun igjen er skikket til å inneha autorisasjon som sykepleier.

Klageren påklaget avslaget 8. november 2013. Som vedlegg til klagen fulgte analyseresultater fra rusmiddeltesting for tidsrommet fra 10. mai 2013 til 7. november 2013 og uttalelse fra psykiater B av 23. oktober 2013. I tillegg ble det fremlagt uttalelse av 24. oktober 2013 fra klagerens fastlege og brev av 4. november 2013 fra klagerens arbeidsgiver. Statens helsetilsyn fant ikke grunnlag for å endre sitt vedtak og oversendte 6. desember 2013 saken til Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

Statens helsepersonellnemnd mottok 27. mai 2014 analyseresultater fra rusmiddeltesting i tidsrommet fra 7. november 2013 til 19. mai 2014 og uttalelser fra henholdsvis psykiater av 19. mai 2014, arbeidsgiver av 23. mai 2014 og fastlege av 26. mai 2014.

Statens helsetilsyn viser til at klageren, på tidspunktet for avslaget, kun hadde lagt frem dokumentasjon på 17 måneders sammenhengende rusfrihet, noe som er under minstekravet på to år, jf. rundskriv IK-1/2009. I tillegg foreligger det ingen dokumentasjon på at klageren har bearbeidet de bakenforliggende årsaker til tyveri og rusmiddelmisbruk.

I oversendelsen til nemnda, viser Statens helsetilsyn til at klageren har lagt frem dokumentasjon på sammenhengende rusfrihet i to år. Som Statens helsetilsyn viste til i vedtaket, må klageren regne med å dokumentere mer enn to års sammenhengende rusfrihet før hun vil kunne få ny autorisasjon. Klageren har videre lagt frem dokumentasjon på påbegynt behandling hos psykiater, men uttalelsene fra behandleren dokumenterer ikke at klageren på nåværende tidspunkt har bearbeidet de bakenforliggende årsakene til tyveri og rusmiddelmisbruk.

Klageren viser til at hun nå har fremlagt analyseresultater fra rusmiddeltesting i en sammenhengende periode på ca. to og et halvt år. Testene har vært uanmeldte.

I perioden etter tilbakekallet av autorisasjonen har klageren gjennomført ulike kurs og siden 30. januar 2013 vært i arbeid ved W. Hun har ikke vært borte fra arbeidet. Arbeidsgiveren er kjent med bakgrunnen for tilbakekallet av autorisasjonen og har lagt til rette for de uanmeldte rusmiddeltestene.

Klageren har videre vært i seks samtaler hos psykiater for reaktiv depresjon og har hatt stort utbytte av behandlingen. Klageren skal fortsette i samtaler med psykiateren på ubestemt tid.

Samlet sett mener klageren at dette viser at hun ikke har et rusmiddelmisbruk.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Nemnda har vurdert om klageren igjen er skikket til å få ny autorisasjon som sykepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

Det er klageren selv som har bevisbyrden for at hun er skikket til å utøve yrket, jf. bestemmelsens ordlyd og Ot.prp.nr.13 (1998-1999) side 249. Vurderingen av om klageren har godtgjort at hun igjen er skikket til å få autorisasjon, må ses i sammenheng med grunnlaget for at autorisasjonen ble tilbakekalt.

Klageren fikk 2. november 2011 tilbakekalt sin autorisasjon som sykepleier på grunn av gjentatte tilfeller av tyveri av vanedannende legemidler fra arbeidsgiver og misbruk av vanedannende legemidler. Nemnda stadfestet vedtaket og la til grunn at klageren hadde stjålet flere legemidler enn det hun hadde erkjent. Forholdene som lå til grunn for tilbakekallet var alvorlige.

Som nemnda viste til i vedtaket i tilbakekallssaken, vil det normalt kreves omfattende dokumentasjon for at et misbruk har opphørt, før vedkommende igjen kan anses skikket til å inneha autorisasjon. Lengden beror på en helhetsvurdering, men vanligvis kreves det i henhold til forvaltningspraksis en sammenhengende periode på minst to år. Tilsvarende fremgår av Statens helsetilsyns rundskriv IK-1/2009. I denne saken, hvor det er snakk om tyveri fra arbeidsgiver og omfattende rusmiddelmisbruk, deler nemnda Statens helsetilsyns vurdering om at det må kreves mer enn to år.

Klageren har for nemnda lagt frem analyseresultater fra rusmiddeltesting i en periode på ca. to og et halvt år. Klageren har møtt til samtlige innkallinger. Prøvene har vært uanmeldte og tatt minst to ganger per måned. Det ble ikke testet for Tramadol i tidsrommet fra 11. juni 2012 til 10. september 2012, noe som i følge klagerens fastlege skyldtes en misforståelse om hvilke krav som stilles til rustesting. Med unntak av en prøve tatt 28. september 2012, som viste positivt utslag på morfin, er alle prøver negative. Den positive prøven forklares med et inntak av rundstykke med uvaskede valmuefrø. I kommentar til rusmiddelanalysen, skriver laboratoriet at funnet i sjeldne tilfeller kan forklares av nylig inntak av valmuefrø. Nemnda har merket seg at dette er det eneste positive utslaget i løpet av to og et halvt år. Prøvene tatt 13., 23., og 30. januar 2012 viser fortynnet urin, noe klageren har forklart med for høyt væskeinntak. Prøvene har siden ikke vært fortynnet. Nemnda finner etter en samlet vurdering å kunne legge til grunn at klageren har vært rusfri i alle fall etter 30. januar 2012.

Videre har klageren siden 30. januar 2013 vært i arbeid for W, og hun jobber for tiden som salgssjef. Arbeidsgiver har vært kjent med årsaken til autorisasjonstapet og har lagt til rette for den uanmeldte rusmiddeltestingen. De bekrefter at klageren er en av deres mest betrodde merdarbeidere, hun er pliktoppfyllende, presis og har aldri fravær. Det har ikke vært mistanke om rusmiddelmisbruk.

Klageren går i behandling og følges opp av psykiater og fastlege. Fastlegen skriver i sin uttalelse av 24. oktober 2013 at pasienten ble henvist til psykiater på grunn av store psykiske påkjenninger etter tap av autorisasjonen. Psykiater B viser i sine uttalelser til at klageren har slitt med en reaktiv depresjonstilstand og følt seg krenket. Klageren er på god vei til å bearbeide vonde opplevelser. Det fremgår verken av uttalelser fra psykiateren eller fastlegen at behandlingen har vært rettet mot å bearbeide de bakenforliggende årsakene til klagerens tyveri fra arbeidsgiver og rusmiddelmisbruk.

Nemnda har etter dette kommet til at klageren ikke har godtgjort at hun er skikket til å få ny autorisasjon som sykepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

Nemnda er etter en samlet vurdering kommet til at klageren er skikket til en begrenset autorisasjon som sykepleier, jf. helsepersonelloven § 62, jf. § 59. Klageren har dokumentert rusfrihet i tilstrekkelig lang periode. Det må imidlertid av hensyn til pasientsikkerheten og allmennhetens tillit til helsepersonell og helsetjeneste, jf. helsepersonelloven § 1, settes som vilkår at klageren går i behandling hos psykolog eller psykiater for bearbeiding av de bakenforliggende årsakene til tyveri fra arbeidsgiver og rusmiddelmisbruk. Forøvrig overlates det til Statens helsetilsyn å fastsette ytterligere vilkår for den begrensede autorisasjonen. Nye opplysninger fremlagt i forbindelse med klagebehandlingen av saken har vært avgjørende for nemndas vurderinger.

Klagen har ført frem, og det påklagede vedtaket omgjøres slik at klageren gis en begrenset autorisasjon som sykepleier.

*

Statens helsetilsyns vedtak av 18. oktober 2013 er endret til gunst for klageren. Etter forvaltningsloven § 36, skal klageren tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket,

med mindre endringen skyldes klagerens eget forhold eller forhold utenfor klagerens og forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det. Søknad om dekning av slike kostnader må fremsettes overfor Statens helsepersonellnemnd senest tre - 3 - uker etter at melding om vedtaket er kommet frem. Alle kostnader det søkes dekning for må dokumenteres. Ovenstående innebærer ikke at det er tatt stilling til om vilkårene for dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36 er oppfylt i saken.